

Medlemmer af Folketinget Margot Torp (S), Hanne Severinsen (V), Henriette Kjær (KF), Anni Svanholt (SF), Peter Skaarup (DF), Susanne Clemensen (CD), Anders Samuelsen (RV), Søren Søndergaard (EL) og Tove Videbæk (KRF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til ministeren for udviklingsbistand og ministeren for ligestilling:

»Hvilke initiativer agter regeringen at tage for at følge op på vedtagelserne fra den 23. særlige samling af FN's generalforsamling: »Kvinder 2000. Ligestilling, udvikling og fred i det 21. århundrede?«
(Forespørgsel nr. F 65).

Medlemmer af Folketinget Jan Petersen (S), Anders Fogh Rasmussen (V), Bendt Bendtsen (KF), Jes Lunde (SF), Kristian Thulesen Dahl (DF), Peter Duetoft (CD), Elisabeth Arnold (RV), Jette Gottlieb (EL) og Jann Sjursen (KRF) har meddelt mig, at de ønsker at stille følgende forespørgsel til statsministeren:

»Hvad kan statsministeren oplyse om den indenrigs- og udenrigspolitiske situation?«
(Forespørgsel nr. F 66).

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forespørgsel nr. F 54:

Forespørgsel til arbejdsministeren:

»Hvad kan regeringen oplyse om den fremtidige aktiveringspolitik, og hvordan forestiller regeringen sig, at effektiviteten og kvaliteten af de individuelle handlingsplaner fremover kan skaffe arbejdsløse bedre muligheder for varig beskæftigelse på det ordinære arbejdsmarked?«

Af Ole Sohn (SF) og Jes Lunde (SF).

(Forespørgslen anmeldt 16/3 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 22/3 2001).

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg skal gøre opmærksom på, at afstemning om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til tirsdag den 24. april 2001.

Begrundelse

Ole Sohn (SF):

Arbejdsministeren fortjener megen ros for invitationen til en åben debat om fremtidens arbejdsmarkedspolitik, sådan som han lagde op til i kronikken i det hedengangne Aktuelt den 17. marts.

SF er helt enig i, at situationen nu er en anden end i midten af 1990'erne, hvor regeringen sammen med en række borgerlige partier lagde hovedlinjerne for den nuværende arbejdsmarkedspolitik. Dengang fik regeringen massiv hjælp af det økonomiske opsving og den deraf følgende beskæftigelsesfremgang, for det betød jo, at uagtet om aktivering var god eller dårlig, ja, så kom der mange nye job til arbejdsløse.

I dag stiger beskæftigelsen ikke i samme takt som tidligere, og nye job med gamle kvalifikationer bliver der færre af. Til gengæld fortsætter omstillingen og den teknologiske udvikling med at stille stadig nye krav til medarbejdernes kvalifikationer.

For arbejdsløse betyder det, at der stilles større krav om nye kvalifikationer, hvis de skal i arbejde, hvilket vil sige, at de bliver meget mere afhængige af at få hjælp til og mulighed for en ordentlig kompetenceudvikling, hvis de skal i arbejde igen. Og det er det, man kan sige er den helt store udfordring, når vi nu skal udforme fremtidens arbejdsmarkedspolitik.

Man kan sige, at motivationen og dermed effekten er for ringe hos den aktiverede, hvis vedkommende ikke selv tror på, at det nytter noget, og derfor er det også vigtigt, at man inddrager de ledige meget mere i udformningen af fremtidens arbejdsmarkedspolitik og giver dem væsentlig større muligheder. Man kan sige det på den måde, at det er på høje tid, at vi erstatter pligtaktiveringen med individuel kompetenceudvikling baseret på dialog, indflydelse og retigheder til de arbejdsløse.

Det er med det udgangspunkt, at vi ønsker at få en debat om fremtidens arbejdsmarkedspolitik i dag. Som sagt indledningsvis har vi kvitteret for ministerens invitation, og vi håber, at vi også i dag med alle Folketingets partier kan få lejlighed til at diskutere, hvilken linje det så er, vi skal foretage det nødvendige kursskifte ud fra i arbejdsmarkedspolitikken.